

ПОВЈАСТА ЂЕ ЗЙНЃ

Нуапћа пи ла заће часурј, ам плѣкат ку руаћиљи љин сат пћнћ ла сћлаш. Ам трекут пиљингћ пунћа ље фћер, ши кћнд ам доборйт припору лу Лабћ, ам аузйт љин љепарће кћ пћркћ ћињева кћнтћ љин флујер, мелођијиљи лу Сава Јеремић(кунуоскут флујераш йн времја. аја). Ам оприт руаћиљи с-ауд ље унђе виње флујерату, ши пћркћ а мјерс пје Зћмна, кћтрћ Мћјловац.

Друму сћ љепарће ље Зћмна, ши йн Појана Маре, јар м-ам оприт сћ вћд дар мћј с-ауђе флујерату. Л-ам аузйт кам љин љепарђе.

Ам порњит сћ мћн руаћиљи мћј јут, кћ сћ трек пистћ рјекћ ши с-ажунг ла сћлћшу мјеу, каре јестћ пиљингћ Зћмна, пћнћ ну треће флујерату.

Ам ажунс ла сћлаш, ш-ам љешћептат пћринцй, сћ сћ скуаље, сћ ље спун ће ми с-а йнтймплат. Пћнћ с-а скулат , пћнћ с-а ймбрћкат, кћнд ам јешит афатћ, флујерату с-аузйт мћј пуцйн, с-а љепертат.

Мума мј-а спус кћ аста а путут сћ фије нума зйњиљи, ши мћј а зйс: „Ц-ам спус кћ њићодатћ сћ ну ће пиш йн *маса зйњилор* кћ о спурћ.“

Тома алу Шушу љин сату Јабуковћц

Маса зйњилор- йн појанћ сћ фаће ка о руатћ унђе јестћ јарба мћј верђе ши мћј фрађетћ. Пуаће йн тот ану сћ фије йнтрун лок, ор сћ мутћ.

ПРИЧА О ВИЛИ

Једне вечери у касне сате око 10 сати, кренуо сам бициклом из села на салаш. Пролазио сам поред гвозденог моста и кад сам се спуштао Лабовим успоном, чуо сам из далека као да неко свира на фрули, мелодију Саве Јеремића(познатог фрулаша мог времена). Застао сам бициклом да чујем из ког правца са чују звуци фруле, као да су се кретали реком Замне према Михајловцу.

Пут се рачва ка Замни и Великој пољани. Опет сам се зауставио да ослушкујем дал се још чују звуци фруле. Чуо сам их као из даљине.

Наставио сам да возим бициклу још брже, како бих прешао преко реке и да стигнем до мог салаша, који је поред реке Замне, док се још звуци фруле чују.

Стигао сам на салаш и пробудио своје родитеље, да устану, да им испричам шта ми се десило. Док су устали, док су се обукли, кад смо изашли напоље, звуци фруле су се чули слабије и удаљавали се.

Мама ми је рекла да су то могле да буду само виле, и рекла мије: „Рекла сам ти да никада не пишкиш на вилиној трпези јер ћеш да је загадиш.“

Вилина трпеза - на сеоској пољани настају кругови где је трава зеленија и свежа. Кругови су сваке године на истом месту или се померају.

Тома Миљковић, Јабучевац